

(K. M. Klausen) ogsaa fremhævede i sin Tale, at der maatte indsættes en Appellinstans, saaledes som det lød i det Andragende, der fra Lærerforeningen blev indsendt her til Rigsdagen, en Appellinstans, som paa objektiv Maade er i Stand til at foretage en Undersøgelse og afgive sit Skøn om Sager vedrørende den nævnte Paragraf, og endelig, at naar denne Appellinstans skønnede til Gunst for Læreren, maatte der ydes Læreren økonomisk Dækning for hans Tab ved Afskedigelsen. Det var disse to Ting, som jeg havde at bygge paa, naar jeg skulde foreslaa en Ændring i § 8, der svarede til de Ønsker, der hidtil var kommet frem om Ændringer i § 8. Men saa var der tre Spørgsmaal til, som jeg, naar jeg skulde fremsætte et Lovforslag, samtidig ønskede at faa løst. Det ene angik de skolesøgende Børns Forældres Indflydelse paa en Lærers Afskedigelse. Ærede Medlemmer vil huske, at efter den gældende Lønningslovs § 8 ligger Myndigheden til Afskedigelsen i Skolekommissionens og Kommunalbestyrelsens Haand. De skolesøgende Børns Forældre er ikke omtalte i Paragraffen og har efter Loven i og for sig ingen Indflydelse; at de praktisk talt har faaet det, er en anden Sag, idet en hel Del af Afskedigelserne er foregaaet paa den Maade, at der indenfor Forældre-kredsen har rejst sig en Agitation, en Adressebevægelse mod vedkommende Lærer, som man vil af med, og saadanne Adressebevægelser ved man jo af Erfaring er ikke altid af den heldigste Art. Det kan lykkes at skaffe Underskrivere paa saadanne Adresser, som underskriver af helt andre Grunde end af den, der har fremkaldt Adressen. Det var den ene Side af Sagen; det var ønskeligt, om man kunde fjerne denne Agitation gennem Adresser og i Stedet derfor give Forældrene lovformelig Indflydelse paa Lærerens Afskedigelse. — Det andet Forhold var, at der i meget store Kommuner kan være flere Skoledistrikter, og der kan det gaa, saaledes som det har været Tilfældet i en Kommune med 4 Skoledistrikter, hvor Befolkningen eller, rettere sagt, et stort Fler-tal af de skolesøgende Børns Forældre i det ene Skoledistrikt ønskede Læreren afskediget, men de tre andre Skoledistrikter, som jo havde deres Indflydelse ved Valget baade af Skolekommissionen og Kommunalraadet, var i Stand til at stoppe dette, fordi de med største Lethed kunde forhindre, at der blev $\frac{3}{4}$ Majoritet i Sogneraad og Skolekommission for Afskedigelsen. Ogsaa dette er uheldigt, thi der-

ved mister paa en Maade de skolesøgende Børns Forældre, som dog burde have Indflydelse paa dette Forhold, helt deres Indflydelse. Det var det andet Punkt, hvor jeg ogsaa gerne vilde have en Ændring. — Endelig var der et tredje Punkt, hvor jeg ligeledes kunde ønske at faa en Ændring indført i § 8. Der var mit Ønske særlig foraarsaget af de Forhandlinger, der blev ført i Fjor. Ved Behandlingen af Lovforslaget om Skoletilsyn blev der nemlig udtalt Ønske om at faa indsat en saakaldt Mæglingsinstitution, der, inden Sagen blev ført videre til de egentlige Myndigheder, kunde forsøge en Mægling. En saadan Sag er nemlig tidt rejst paa en meget lidt fast Grundvold, saa det kunde maaske lykkes at bringe Sagen i Orden, hvis der blev foretaget en fornuftig Mægling.

Under Hensyn til disse 3 Punkter udarbejdede jeg da et Lovforslag om en Ændring i Lønningslovens § 8, og jeg skal kort for det høje Tings Medlemmer skildre, hvad det gik ud paa. I Indledningen holdt jeg mig til den gældende § 8: „Anser Skolekommissionen eller Kommunalbestyrelsen det for ønskeligt, at en i Kommunen fast ansat Lærer eller Lærerinde bliver fjernet fra sit Embede“ . . . sammenkalder de et Møde o. s. v. Ved dette første Møde ønskede jeg allerede at faa en Afgørelse af, om Sagen skulde føres videre, og jeg indføjede da i den nugældende § 8, at saafremt et Fler-tal af hver Forsamlings Medlemmer beslutter, at Spørgsmaalet om Lærerens Afskedigelse skal føres videre, skal der indsendes en skriftlig Meddelelse sammen med en Udskrift af, hvad der har været forhandlet paa disse Møder, til Skoledirektionen, og Skoledirektionen skal da udpege en Mæglingsinstitution. Denne Mæglingsinstitution skulde bestaa af en i den offentlige Folkeskole fast ansat Lærer og et af de valgte Skolekommissionsmedlemmer i Provstiet, dog udenfor den Kommune, hvor Sagen var rejst. Disse to, altsaa en Lærer fra Folkeskolen og et valgt Skolekommissionsmedlem, skulde da forsøge en Mægling med Sogneraad og Skolekommission, men dog saaledes, at de ogsaa havde Ret til at forsøge Samtale og Mægling med Forældre og Værger. Lykkedes det efter denne Mægling at bringe Forlig mellem de stridende Parter, var Sagen dermed bortfaldet. Lykkedes det ikke, skulde Skolekommission og Sogneraad atter træde sammen, og hvis da $\frac{3}{4}$ Majoritet af hver af Forsamlingerne ønskede Sagen ført videre, skulde Skolekom-